

1. Υδρόβια πουλιά και χελιδόνια, 1977. Χαμένη τοιχογραφία. Village Inn, Πόρτο Καρράς (φωτοθήκη Μουσείου Γιαλούρη).

Το Μουσείο Νικολάου Γιαλούρη

Αναστασία Μανδάλα
Φιλόλογος-Αρχαιολόγος Mphil

«Θυμάμαι, φοιτητής ακόμη, βρέθηκα τυχαία απένταρος, γιατί κάποιος είχε κλέψει τις αποσκευές μου στον Τσεσμέ. Εκείνο που θυμάμαι περισσότερο είναι η πόρτα που άνοιξε ζεστή και φίλοξενη, στο ταπεινό σπίτι-εργαστήρι του φίλου μου ζωγράφου και χαράκτη ΝΙΚΟΥ ΓΙΑΛΟΥΡΗ στην όμορφη γειτονιά της Αγίας Μαρίνας. Η πόρτα του μένει από τότε ανοικτή, έτσι όπως την πρώτη μέρα που με καλωσόρισε μ' ένα λουλούδι. Έτσι, είπε, γινόταν πάντα στην παλιά Χίο. Πέρασαν τριάντα χρόνια από τότε. Τα λουλούδια του έχουν ταξιδέψει παντού, μέσα στις ζωγραφίες του πια, τα βιβλία και τα παραμύθια του. Στα χέρια του "λουλούδι" σημαίνει θαυματικό "γράμμα" στο αλφάβιτο της Εκφράσης, όπως και στην Γιαπωνέζικη τέχνη. Τα λουλούδια του μιλούν για τον Ήλιο του Αιγαίου, για Μοναξιά και για Ταξίδι, για Ζωή και Θάνατο. Είναι τα παιδιά της άνοιξης στη Χίο και τα καρμόγελα που στολίζουν τον κειμώνα.

Τον είδα να "ουνουμιλεῖ" μ' ένα λουλούδι που ζωγράφιζε. Σέστια καθαρά ερωτική. Διαλέγεται τα μεγάλα, αισθησιακά λουλούδια της γειτονιάς του: την φλογερή Αμαρυλίδα, την παρθενική Κάλα. Κάτι χρυσές μαργαρίτες λαμπριάτικες, την κορευτική Ίριδα. Εκεί όμως που φαινεται αληθινός Ανατολίτης, είναι στις άγριες τουλίπες τους κόκκινους

"λαλάδες" που γεμίζουν τα χωράφια "αίματα" Κάθε Μάρτη. Μόνο ένας Γιαπωνέζος όπως εγώ καταλαβαίνει αυτήν την ικανότητα και το πάθος του Γιαλούρη για τα λουλούδια σαν θέμα Ζωγραφικό.

Ο τόπος μου είναι η Χώρα των λουλουδιών και τη Τέχνη μας μιλά με τα λουλούδια.

Κλείνοντας 40 χρόνια δύσκελτάς ο Γιαλούρης στα λουλούδια του όπως και στις βάρκες και τα καράβια του μιλά γλώσσα Καθαρά προσωπική, μεστή, ταπεινή μα πλούσια. Χρώματα όπως των ψηφιδωτών, περιγράμματα που τα κάνουν να λάμπουν σκήματα πότε άγρια και πότε αέρινα. Το λουλούδι είναι ένα κομμάτι από την εικαστική ιστορία του Γιαλούρη, μαζί με τη Τοπεία του, τις θαλάσσες του και τις ερημιές του, κυττάτε τα και θ' αρχίσουν να σας "μιλούν" ειδικά αν κουβαλάτε το ντυσί μέσα σας, όπως εγώ. Κι' εκεί θα ξαναγυρίζετε για να σας καλωσορίσει μ' ένα λουλούδι».

2. Λεπτομέρεια χαμένης τοιχογραφίας. Village Inn, Πόρτο Καρράς (φωτοθήκη Μουσείου Γιαλούρη).

Tώρα πια οι επισκέπτες της Χίου -του νησιού των ανέμων, της αλμύρας και της μαστίχας- μπορούν να βλέπουν τον μπαξέ με τα λουλουδιά και τα παραμύθια του μικροκόσμου του ΝΙΚΟΥ ΓΙΑΛΟΥΡΗ (1928-2003), όπως θα έλεγε ο μέντοράς του Ρόντερικ Μπόουστραμ, ταξιδιώτης της Βρετανικής Βάσης στη Χίο (1945) και καθηγητής καλλιτεχνικών στην πολιτική του ζωή, στο ομώνυμο Μουσείο του ΔΗΜΟΥ ΧΙΟΥ στην οδό

Ελευθερίου Βενιζέλου 73 στην Παλιά Περιπυτική, σ' ένα νεοκλασικό κτήριο που ανακαίνιστηκε με δαπάνες της κυριας Μυρτούς Χανδρή το περασμένο καλοκαίρι.

Ονδύντα έργα από τις δύο δημιουργικές ενόπτες του ζωγράφου και χαράκτη του Αιγαίου, τη διακοσμητική και την προσωπική του θεματογραφία εκτίθενται στην εσωτερική κλίμακα του κτηρίου και σε δύο αιθουσές στον πρώτο όροφο. Όσον αφο-

ρά τα μέσα, υπάρχουν οι μεγάλοι κύκλοι του σχεδίου και της χαρακτικής και ο επίσης ευρύτατος κύκλος των έργων του χρώματος, όπου περιλαμβάνονται ο υδατογραφία, το λάδι, το παστέλ, τη σέπια, το ακρυλικό κ.ά.

Οι ΕΡΙΝΥΕΣ (1969), σχέδια μεγάλων διαστάσεων, ζωγραφισμένα με καλάμι και σέπια, η ενόπτη του ΤΥΦΛΟΥ ΠΟΛΥΦΗΜΟΥ (1980), η ΣΤΑΥΡΩΣΗ, η ομάδα των

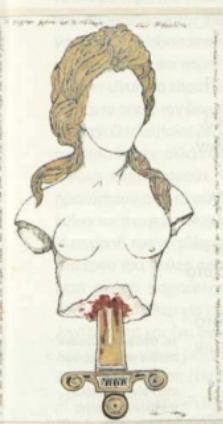
ΤΟΣΙΡΟ KENZI, ΤΕΧΝΟΚΡΙΤΗΣ. KYOTO, ΙΑΠΩΝΙΑ, 1985.
(Συλλογή Κέντρου Ελληνικής Παράδοσης)

3. Χειρόγραφο, 1985. Σινική, 40 x 28 εκ. (Κέντρο Ελληνικής Παράδοσης).

4. Θαλάσσιος ρυθμός, 1977. Χαμένη τοιχογραφία. Village Inn, Πόρτο Καρράς (φωτοθήκη Μουσείου Γιαλούρη).

5. Αφροδίτη, 1974. Ακρυλικό σε χαρτί, 45 x 25 εκ. Μουσείο Γιαλούρη.

6. Ο Νίκος Γιαλούρης στα Λημνά της Κιού (φωτ. αρχείο Σπύρου Μερεσεντζή).

ΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΝ ΑΓΓΕΛΩΝ (1974), η σειρά «ΤΑ ΑΓΑΛΑΜΑ ΕΙΜΑΣΤ ΕΜΕΙΣ», εμπνευσμένη από την πόνηση του Σεφέρη (Πόρτο Καρράς, 1976), ΚΡΑΝΗ (1977), ΜΕΤΕΟΡΑ (1981), ΣΗΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ - Η ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ (1967), ΚΥΠΡΟΥ ΠΑΘΗ (1974), ΦΙΓΟΥΡΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ (1963) και τέλος το ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ.

Η ψυχή του αυτοδίδακτου καπετάνιου του χρωστήρα είναι παντού και μας θυμίζει τη ρίση του καλού του φίλου Πίτερ Ουοτίνοφ «Να γίνεις δάσκαλος του εαυτού σου κι εκείνος θα σε κάνει μαθητή του», συμβούλη που ακολούθησε πιστά στην «ποιητική» του Ασκητική.

7. «Ο Μέγας Αλέξανδρος και το καταραμένο φίδι», 1983. Κοφτό χαρτόνι, 94 x 65 εκ. Μουσείο Γιαλούρη.

Ο ςωγόφας και ςαράκης Nikos Γιαλούρης γεννήθηκε στη Χίο, το 1928. Έκει έκανε και την πρώτη απομικη του έκθεση (1945). Στην Αθήνα πρωτεμφανίστηκε το 1961, στο Πρακτορείο Πνευματικού Συνεργασίας. Ένα χρόνο μετά έξειδε στην γκαλερί «Νέες Μορφές». Πρωταρχούσες περιοδικές από 70 εκθέσεις στην Ελλάδα (Χίλιον Αθήνας 1969, Βρετανικό Συμβούλιο 1969, αίθουσα «Qantas» 1971, Pierce College 1971, γκαλερί «Συγός» 1979, γκαλερί «Ροτόντα», «Ιανοδότηνος Θεσσαλονίκης») και στο έξωτερικό (Σουηδία 1962, Αγγλία 1964, Καναδάς 1965, Πλανετιτόπιο τη Βοστώνης 1966, Μίλυνουάκι 1967, Πλανετιτόπιο τη Χάρριφορντ 1969, Γιγαντοπάσιον του Οξφίο κ.α.). Έλαβε μέρος στην Biennale της Αλεξανδρούπολης και σε πολλές άλλες διεθνείς και ομαδικές εκθέσεις στη Γαλλία, στην Ιαπωνία, στον Καναδά, στην ΗΠΑ, Εγγραφεί ποιηση, θέατρο και δοκίμια και δημιουργούσεις στον τοπικό, αθηναϊκό και ξένο Τύπο. Συνεργάστηκε με το διδύμοφόν την πλέξαραν και είχε στο ενεργητικό του την αγγελληνική τανιά μικρού μήκους «Το ντοι και ο καλλιτέκνης» (1966). Άκουψη υπήρξε σκηνογράφος, σκηνοθέτης και διακοσμητής (Ομήρειο Πνευματικό Κέντρο, Ξενοδοχεία Χανδρή και Πόρτο Καρράς, Κέντρο Ελληνικής Παράδοσης κ.ά.).

The Museum of Niko Gialouris Anastasia Mandala

The Museum of the painter and engraver Niko Gialouris (1928-2003) in the Chora of Chios island has been housed since last summer in the Neoclassicizing building of the Old Touring Club of the town, on 73, Eleftheriou Venizelou Street. Eighty works of the great Chian artist are exhibited in the storey and in the space of the interior staircase of the edifice. Engravings and works in acrylic, pastel and Indian ink represent and define the creative inspirations, trends and expressions of Gialouris.